

Búnquer del Torrent d'en Gayo

El Masnou

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer d'Àngel Guimerà, s/n
Emplaçament Enfront el Torrent d'en Gayo

Coordenades:

Latitud: 41.48144
Longitud: 2.33067
UTM Est (X): 444120
UTM Nord (Y): 4592420

Classificació

Número de fitxa 08118 - 273
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1936-37
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Està mig soterrat pel nou passeig marítim.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Ministerio de Defensa (P. de la Castellana, 109 / 28071 Madrid)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 28/01/2010 - 01:00

Descripció

Búnquer militar de planta quadrangular amb la part frontal arrodonida. Les obertures (entrada i espitlleres) estan tapiades per obra moderna. La part externa de la coberta era lleugerament còncava i presentava al centre de la part frontal una canal, possiblement de desguàs. Igual que el búnquer que hi ha més a ponent, però actuacions recents (posteriors a 1999) han igualat la coberta i eliminat la canal. Malgrat tot, per paral·lels es pot saber que tindria un parell d'espitlleres i l'entrada seria per la part posterior. La tècnica constructiva seria amb formigó armat i les parets podrien anar recobertes d'un parament que l'integrés en el paisatge.

Història

A tot el llarg de la línia de costa de Catalunya, trobem dispersos una sèrie de construccions de caràcter defensiu, que es remunten a la Guerra Civil espanyola (1936-1939). Foren construïts per la República i es destinaren soldats per a la seva edificació, juntament amb voluntaris civils, sobretot de la CNT. Es coneix gràcies a un document del Consell Municipal de Premià de Mar que en la construcció hi van participar civils. En aquest document s'insta a tots els ciutadans compresos en la mobilització general últimament decretada, que per imperatius de necessitat de guerra i defensa es trobaven en l'obligació ineludible de complir una o varies jornades de treball de 6 hores cada una quan així fossin requerits, mitjançant la presentació d'una tarja numerada, la qual es deurà entregar a petició de qualsevulla dels companys que formen la Comissió, a l'efecte de que se li avaluï degudament quant estigui complint la jornada. Posteriorment, acabat el conflicte, foren reutilitzats per l'exèrcit victoriós i fins i tot podria haver reforçat la línia construïnt-ne de nous. Per acabar, la Guàrdia Civil en va fer servei per tasques de vigilància costera. Alguns d'aquests elements o búnquers han arribat fins els nostres dies, altres ja han desaparegut a causa de vicissituds diverses.

Bibliografia

MONTLLÓ, Jordi i ALAY, Joan Carles (1999). Els búnquers del litoral del Maresme. Un element patrimonial a punt de desaparèixer, a XV Sessió d'Estudis Mataronins. Museu Arxiu de Santa Maria, Mataró pp. 33-35.

